Ч 228 Второк 10 (23) жовтня 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї непечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові з агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Рух виборчий. — Видумані розрухи. — Нове правительство в Ішпанії. — Німецко-анґлійска угода в справі хіньскій.)

Чим дальше в лїс, тим більше дров — а чим більший розгар виборчий на галицкій Руси, тим більша сварка; навіть „ы“ і „ѣ“ мусять ступати до бою. Справа стоїть так, що т. зв. народовцї або национально-демократична партия виходять дуже зле на консолїдациї і обурюють ся за то на москвофілів, а москвофіли завсїгди по своему копають национал демократів а притім кричать, що хотять „согласия“. Отже есть з одної сторони консолїдация без согласия, а з другої есть согласиє без консолїдациї. — На зборах в Борщеві дня 18 с.м. поставлено кандидатуру дра Трильовского в IV курії а Сандуляка в V курії. Обі ті кандидатури поставлено також і в Кутах на зборах дня 15 с. м. — На округ Залїщики-Борщів-Городенка ставлять кандидатуру о. Олесницкого з Торговиці в IV а Ів. Сандуляка з Карлова в V курії. — На зборах в Грималові дня 18 с. м. принято одноголосно кандидатури о. Івана Воляньского пароха з Острівчика з IV курії округа виборчого Гусятин-Теребовля. — Якийсь „я“ з Теребовлї доносить до Gaz. Nar., що многолїтний теребовельский посол др. Юл. Ольпіньский уповажнив его занотувати, що він, посол, постановив уступити з житя полїтичного і кандидувати при теперішних виборах не буде.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що після урядових розслїдів показало ся, що донесенє часописи Magyar Szó о робітничих розрухах в копальни Фердинанда коло Вереце в Хорватії, де хорватскі робітники мали побити ческого інжинера Гавлічка, і де мало їх упасти від жандармских куль 8 трупом а 20 тяжко ранених — видумане. Нї краєве хорватске правительство, нї команда жандармерії, нї вкінцї староство, не знають нічого о таких заворушенях. Крім того заявляє гірниче староство, що в повітї Вереце цїлком нема нїякої копальнї.

З причини ріжницї поглядів між ішпаньскими міністрами прийшло в Мадридї до кабінетної кризи. Президент міністрів Сільвеля вручив королевій-реґентцї димісию цїлого кабінету. Як доносять, мала королева димісию приняти, і поручила президентови сенату Аскараві утворити новий кабінет.

В справі хіньскій прийшло до нового звороту. Іменно як доносять з Берлина заключив льорд Сельсбері з німецким амбасадором в Льондонї таку умову: Німецке і анґлійске правительство приймають слїдуючі спільні засади: 1) Відповідно до спільного міжнародного інтересу приймає ся за засаду, що над ріками і побережами хіньских портів буде торговля і кожда економічна дїяльність отверта і дозволена для всїх народів без ріжницї; 2) оба правительства заявляють, що не будуть користати з теперішних розрухів, аби добути територияльні користи, а їх полїтика буде звернена на удержанє ненарушимости теперішного стану посїданя хіньскої держави; 3) коли би иншi держави хотїли скористати з хіньских розрухів і з тої причини забирати які хіньскі землї, тодї Німеччина і Анґлія порозуміють ся між собою що-до забезпеченя власних інтересів; 4) оба правительства повідомлять Францию, Італію, Японію, Австро Угорщину, Росию і Сполучені Держави о тих условях і запросять їх, аби до них прилучили ся. — З нагоди тої умови пише Norddeutsche Allgem. Ztg.: Ясна річ, що точка тяжкости тої умови лежить на поли економічнім. Розходило ся о то, щоби сильно розвиту торговлю Німеччини з Хиною, особливо з долиною ріки Янце забезпечити перед односторонним впливом инших держав. Та умова есть важним кроком до привернення ладу в Хинї. — St. James Gazette каже, що супротив попередно вже виказаного бажаня Росиї і Франциї, аби не нарушувати стану посїданя хіньскої держави показує ся, щовсї инші держави суть в згодї. Однако не дасть ся заперечити, що Росия в Манджуриї і в Ниючвані займила хіньскі краї. — Köln. Ztg. зазначує, що умова Анґлії з Німеччиною має велике полїтичне значінє длятого, бо показує, що Німеччина може жити в такій самій згодї з Анґлією, як з Росиєю. — У Вашинґтонї викликала анґлійско-німецка умова загальне вдоволенє. Сполучені Держави — як заявляють американьскі часописи — радо прилучать ся до тої умови, бо она відповідає їх бажаням.

ВІЙНА з РОЗБИШАКАМИ.

(Образок з американьского житя.)

Так вже есть на сьвіті, що далеко скорше видимо чуже під лїсом, як своє під носом. Американьскі цивілїзатори, що тепер в спілцї хотять робити порядок в Хинї, ставлять між иншим за условє мира — забезпеченє житя і майна, але забувають, що в їх власній державі не було би безпечности житя і майна, як би люди самі не боронили ся, і то нераз з такою лютостию, на яку не-здобули би ся і ті, від котрих они боронять ся. Як в Італії, так і в Сполучених Державах північної Америки житє розбишацке ще не перевело ся, і мине мабуть ще неодно столїтє, заким цивілїзация очистить дїйстно сї краї від розбишаків. Бували часи, коли в сих краях треба було цїлими роками вести війну з розбишаками, а послїдна така війна в Америцї, о котрій тут хочемо розповісти, була таки вже за наших часів.

День 5. жовтня 1892, позістане ще довго в памяти не лиш жителів місточка Кофівіль в Канзасї, але й цїлої західно-полудневої части американьскої републики. Того дня відбула ся головна битва з ватагою розбишаків, котра під проводом Дальтона непокоїла цїлий Канзас і сусїдні держави, та нападала головно на банки і зелїзницї, убивала і рабувала безкарно так, що аж остаточно люди самі мусїли взяти ся до оборони, і остаточно прийшло одного згаданого дня в Кофівіль до головної битви, в котрій з обох сторін були слїдуючі страти: З розбишаків згинули: Боб Дальтон, дістав кулею в лоб; Ґрет Дальтон, поцїлений в само серце; Йосиф Еванс, кулею в лоб; Джон Мур, кулею в лоб. По стороні горожан: Лукіян Бальдвін, урядник банковий, куля розсадила єму голову; Кароль Бравн, торговельник обуви, дістав кулею в груди; Ц. Конеллї, бурмістр міста кулею в груди; Юрий Кубин, купець, в голову. Зранені: Тома Аерс, касиєр, смертельно; Емет Дальтон, смертельно в лївий бік; Л. Діц, в правий бік; і Тома Рейнольд в груди.

То стало ся в білий день, в малім місточку Кофівіль, однім із тих, котрі як би хтось лише що недавно виніс на степ і поставив там лиш тимчасом, щоби пізнїйше знову забрати. В таких місточках буває звичайно кількацять „сальонів“ (шинків), і чотири або й більше стаен, котрі віднаймають на час ярмарку, а крім того буває ще й один або два банки. Без банку не обійде ся навіть і в американьскім селї. Американець, бачите, любить навіть і на селї жити як би у великім містї, і мати ту вигоду, щоби не потребував платити готівкою, лиш чеками. Такий банк есть то звичайно красший будинок в місточку, в котрім на долинї знаходить ся контора.

Головою ватаги, котра була пострахом для цїлого Канзаса, і котра нападала головно на банки та зелїзницї, був Роберт (Боб) Дальтон, родом таки з самого Кофівіль, а до его помічників належали і его братя. Боб Дальтон, був то молодий, хороший мужчина, котрий любував ся особливо в красиих чоботах з холявами, та в своїх револьверах. Був то ніби американьский Рінальдо-Рінальдіні, за котрим пропадали дївчата, а котрого американьска молодїж уважала ніби за якогось героя. Він мав всюди своїх тайних і явних прихильників і помічників, котрі давали єму знати, коли в якім банку можна би найлїпше пошити ся. Дальтони знали дуже добре кождий куток в місточку; они знали також і то, що в сїй порі в обох банках місточка, в „першім банку национальнім“ і приватнім банку Конґдона есть найбільше гроший, бо лише що недавно тому був ярмарок в містї, на котрий зігнали були всю худобу із степів, а торговельники худоби, так само як і другі торговельники, не люблять держати гроший дома, лиш відносять зараз до банку. Оба банки стоять на трикутній площи, що творить осередок міста, і положені якраз напроти себе так, що в кождім можна видїти крізь вікно, що діє ся в другім. Ся обставина важна, щоби зрозуміти цїлий хід кровавої битви.

Тиха борба з ватагою Дальтона вела ся вже від давна, бо вїгде не можна було їх прихопити; але люди стерегли ся, і були завсїгди готові повитати розбишаків револьверами і рушницями. В Кофівіль навіть знали, що Дальтони постановили вже були напасти на банки і длятого всї вже були приготовлені на напад; але що в послїдних тижднях стало було якось тихо і не було нічого чувати про напади, люди в містї якось менше стерегли ся. Тайні помічники розбишаків дали, видко, знати о тім Дальтонам, і они постановили напасти згаданого дня рівночасно на оба банки.

Новинки.

Львів дня 22-го жовтня 1900.

— **Іменованя.** П. Міністер торговлї іменував начального управителя почти в Золочеві Каміля Матковского, начальним старшим управителем почти в Тернополи. — П. Міністер скарбу іменував в етатї салїнарних зарядів в Галичинї і на Буковинї: старших салїнарних управителїв: Ів. Гікля і Вяч. Пшетоцкого і старшого гірничого управителя Ант. Мілєра гірничими радниками; старшого гірничого і гутничого управителя Льва Цегака старшим салїнарним управителем; гірничого і гутничого управителя Збіґ. Зловоцкого, гірничого управителя Кар. Штольфу і гірничого і гутничого управителя Жигм. Гейду, старшими гірничими і гутничими управителями.

— **До духовної семинариї** приняті з львівскої аепархії: На І. рік: 1. Николай Бобиляк, 2) Константин Билинкевич, 3) Михайло Бутриньский, 4) Александер Гассай, 5) Василь Гургула, 6) Роман Добровольский, 7) Йоан Жигаль, 8) Александер Ілевич, 9) Григорий Качала, 10) Йоан Комарницкий, 11) Петро Курдилюк, 12) Прокіп Лукасевич, 13) Анатоль Малиновский, 14) Василь Мереньків, 15) Стефан Новосад, 16) Йоан Пелех, 17) Григорий Плакида, 18) Петро Процик, 19) Володимир Сваричевский, 20) Йоан Теслюк, 21) Василь Турула, 22) Мариян Юркевич, 23) Адам Филиповский, 24) Николай Щуровский, 25) Стефан Яворский, 26) Михайло Яримович, 27) Йосиф Яримович, 28) Володимир Яримович, 29) Диониcий Бородайкевич; на ІІ. рік: Александер Гарасевич.

— **Нову церков** поставлено недавно в Сулимові, куликівского деканату за старанем тамошнього пароха о. Йосифа Пелеха і его парохіян, котрих есть в Сулимові всего 750 душ. Декотрі парохіяни пожертвували значні суми на построєнє церкви, за що дістали від перемиского епископа похвальні грамоти і архієрейске благословенє.

— **Нещастє на зелїзници.** Дня 18 с. м. о 4 год. рано в Сгрию на шляху в напрямі до Болехова, забув будник зачинити рампу, в наслїдок чого наїхала машина на селянина, що їхав з ваном, і роздерла его в куснї, одному коневи відорвало ногу і стегно, а другий вийшов з біди без ран.

— **Напад на аґента полициного.** В суботу в ночи о 2 год. ішов аґент полицийний Кохановский улицею Огірковою. Нараз кинув ся на него якийсь чоловік і крикнув: Стій! Давай гроші і годинник! Але Кохановский в тій хвили добув револьвер і стрілив у воздух. Напасник упав зі страху на землю, а приведений опісля на полицию почав удавати пяного. Він називає ся Іван Корчак і его замкнено до арешту.

— **При тягненю дяківскої льотериї фантової,** котра відбула ся в днях 17 і 18 с. м. припали головні виграні на слідуючі льоси: чч.: 18467, 67173, 29202, 79334, 6565, 56916, 25485, 97492, 23490, 31046, 29247, 66139, 22482, 7189, 507, 99000, 90380, 66265, 79578, 88782, 75727, 66863, 66940, 47420, 43937. Спис всїх виграних вийде в найблизших часах з друку і буде можна дістати его за оплатою 25 сотиків в дирекциї льотерийній, Львів, ул. Коперника, ч. 36.

— **Жартувати небезпечно,** особливо з нїмецким міністром, котрий, видко, не знає жартів. Кількох молодих купців в Целлє зробили собі такий жарт, що вислали до міністра зелїзниць Тілєна кореспонденцийну карту з краєвидом, на котрій написали: „Подаємо уклінно до відомости, що двері, котрими виходить ся на перон з І. і ІІ. кляси, замкнені“. Молоді люди, що то написали, підписали ся повним іменем і пододавали собі всілякі титули. Ну, правда, що той жарт був не на місци, але людскій дурноті можна і треба нераз вибачити. Ба, але пруска бута того не знає і такий нео днїв Прусак уважає ся за якогось божка. Міністер Тілєн не мав нічого пильнїйшого, лиш подати ту картку до суду. Ну, за невинний жарт, хоч би він був і не на місци, годї карати, але коли треба, то треба щось знайти, щоби зачепити. І суд в Целлє знайшов. Засудив авторів кореспонденцки за неправне уживанє не прислугуючих їм титулів шляхотских, кождого на 30 марок (36 К) грошевої кари. Показала ся правда з проповідки: „Хто хоче пса вдарити, то бука знайде“.

— **Пятитика після тарифи.** З Берна доносять що якийсь промисловий властитель винного шинку в Арґав (в Швайцариї) установив у себе тарифу від питя молодого вина (мощу) і каже собі платити 50 сантимів (сотиків) за годину, все одно чи хто випє більше чи меньше. Здавало би ся, що се вода на млин пияків, а то тимчасом вода на млин шинкаря. Молоде вино що правда дає ся не дуже пити але дуже борзо і сильно можна ним упити ся. Длятого мощ пють поволи і потрохи а сидять довго в шинку а шинкар тепер придумав спосіб на тих що довго сидять і установив тарифу.

— **Сплячий гірник вже не жиє,** а сусіди, що не давали бідним людем дихати, не потребують вже сушити собі голови тим, чи то було удаване чи дїйстна хороба. Послїдна комісия, яку „добрі“ сусїди звели на бідних людий, так роздразнила жінку Дітріха, що она постановила зробити смерть і єму і собі. Здає ся, що насамперед хотїла чоловіка удушити, бо видко слїди на тїлї, а відтак застрілила его з дубельтового пістолета. Она здоймила чоловіка з постелї, посадила здаєсь на комоду і стрілила, як видко, з близька в чоло межи очи, бо чоло було чорне від диму. Відтак пішла за піч і там повісила ся на гаку. В листї до родини прощає ся з нею і каже, що в надії на божу милість сходить з сего сьвіта, до того довели еї недобрі люди.

— **„Краєвий Союз кредитовий“,** стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові (ринок ч. 10, І. поверх в домі „Просьвіти“) приймає вкладки ощадности в довільній висотї і опроцентовує на 4½%. Один удїл членьский в „Краєвім Союзї Кредитовім“ виносить 50 корон; кождий член може мати більше удїлів. При виплачуваню першого удїлу належить зложити також вписове в квотї 2 корони на фонд резервовий. Від удїлів членьских виплачує „Краєвий Союз Кредитовий“ за рік 1899 дивіденду в висотї 5%. — При збираних гроший уживає „Краєвий Союз Кредитовий“ на заосмотрюване руских товариств кредитових потрібним засобом капіталу оборотового, як також на переведенє користних парцеляций.

— **Дирекция „Краєвого Союза кредитового“** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, запрошує отсим до приступленя в члени стоваришеня. Членами „Краєвого Союза кредитового можуть бути особи фізичні, як також товариства, громади і братства церковні. *Один удїл членьский 25 зр.* Кождий член може мати більше удїлів. При складаню першого удїлу належить зложити *вписове на резервовий фонд в квотї*

Була 9 година рано, коли они над'їхали до міста зі степу і заулками під'їхали аж до тих маленьких уличок, котрі в Америцї називають „alleys“, а котрі творять ніби доїзди до домів з заду. Отже в такій уличцї за национальним банком з'їхало ся шість розбишаків, котрі доси їхали двома відділами по трох; позлазили з коний і поприв'язували їх тихцем до стовпів і плотів. Тепер нараз показали ся перед обома банками, котрі, як звичайно в Америцї отвирають ся о 9 годинї. Боб Дальтон пішов з своїм братом Емметом до банку национального, а прочі чотири пішли до приватного банку Конґдона і спілки. Сї послїдні пішли під проводом розбишака Джона Мур, звістного в крузї своїх товаришів під іменем „Тексаского Джека“.

Тимчасом дав хтось знати бурмістрови в місточку о тій раннїй гостинї. Дальтонів знали в місті з лиця і в одній хвили пішла чутка, що на місто напали розбишаки. Всї бігли до бурмістра Коннелї, щоби єму чим скорше розповісти ту новину. Бідний Коннелї не знав, що він сего дня поживе смерти. Він був з фаху учителем і лиш тимчасово, через вакацнї заступав бурмістра. За кілька днів мав зложити свій уряд і стати старшим учителем. Але тепер мусїв він сповняти свій обовязок бурмістра. Він взяв свою рушницю і побіг до найлїпшого стрільця в місті, властителя стайнї, Джемса Спірса, а той здоймив із стіни свою вінчестрівку і так оба пішли на місто збира чи по дорозї ще других людий до помочи. Незадовго громадка оборонців станула на площи перед одним, а друга перед другим банком.

Тимчасом розбишаки в банках не дармували. Тих чотирох під проводом „Тексаского Джека“ увійшли до приватного банку і там взяли ся зараз до касиєра і лївідатора, казали обом попідносити руки в гору і підчас коли трох розбишаків змірились до них своїми рушницями „Тексаский Джек“ зревідував їх, чи они не мають револьверів при собі. Не знайшовши нїякої зброї, каже він касиєрови отворити касу безпечну від огню і влому. А касиєр єму на то: „Дуже радо, джентельмене, але годї, бо касовий годинник отворить еї аж о 10 годинї, а до того часу треба ще зачекати 20 мінут. Тепер можнаби ще касу отворити хиба динамітом.

А треба знати, що то єсть той касовий годинник або „тайм льок“ (time lock — часовий замок). У нас замикають каси звичайно на ключі, з котрих один єсть у директора а другий у касиєра. Але в Америцї бувало вже нераз так, що панове розбишаки, прийшли до директора або до касиєра до дому, затягнули его до каси і там казали собі отворити. Отже щоби тому зарадити придумано часові замки. Такий замок замикає ся н. пр. в суботу пополуднї і прилад подібний як в годиннику наставляє ся на 10 год. рано в понедїлок. Аж до того часу не можна каси нїяк отворити. Забавна пригода стала ся з таким замком одного разу в „союзнім банку национальнім“ в Чікаґо. Урядникови, що наставляв часовий замок в пятницю, здавало ся, що то субота і він наставив замок на 10 год. рано в понедїлок. В суботу рано приходять урядники і не можуть нїяк добути ся до каси. Що робити? Кличуть фахового чоловіка, щоби той отворив. Він мусить розбивати касу і вертить дїру в дверцях, щоби виломити замок. Чоловік той працює до 3 год. пополуднї; его робота і шкода коштує яких 500 долярів, а банк тимчасом мусїв в другім банку позичити собі 50.000 долярів, щоби того дня міг залагодити свої інтереси.

Але вернїм назад до розбишаків. Коли „Тексаский Джек“ учув, що мусить чекати ще 20 мінут, каже: Добре, — будемо чекати, і сїдає собі на бюрко касиєра. Але за хвильку схопив ся і питає: А що чувати з грішми в столику? Єму прийшло на гадку, що урядник має завсїгди малу суму золотом і банкнотами в столику, котру на ніч не замикає до каси. Він пішов до столика і там знайшов 300 долярів, та кинув їх до мішка з муки, який приніс був з собою, щоби в него забрати добичу. Відтак сїв собі знову на пульт та чекав і дивив ся, як вказівка на касї щораз близше доходить до 10 години.

Боб Дальтон і его брат зробили за той час лїпший інтерес в „першім банку национальнім“. В банку були лиш касиєр Лерс, его син Альберт і урядник Шпгерд. „Руки до гори! — крикнули розбишаки і за кілька мінут обібрали банк до чиста — каса не мала часового замку. Все що було, банкноти, цінні папери і золота монета повандрували до мішка, який Боб приніс був з собою. Тепер розходило ся ще о то, щоби безпечно вернути назад. Гадаючи, що его товариші упорали ся так само борзо в приватнім банку, постановив Боб забрати з собою урядників аж до того місця, де стояли конї, і там їх доти держати під наставленими револьверами та рушницями, аж всї повсїдають на конї і будуть могли борзо поїхати.

Але коли розбишаки з повним міхом і з урядниками вийшли з банку, положенє їх нараз змінило ся. Перед банком стояло повно узброєних людий під проводом учителя, а між ними і небезпечний стрілець Спірс. Боб в одній хвили зміркував положенє, лишив урядників і пустив ся бігцем до коний. Але вже було за пізно. Спірс приложив рушницю до лиця, роздав ся гук і куля пробила Бобови голову з правого боку вилїтаючи з неї коло лївого ока. Еммет Дальтон тимчасом побіг до коний.

Чотири опришки, в приватнім банку учувши вистріл прискочили до вікна і побачили свого ватажка перед банком неживого, так, як би він вже передвчера помер. Тепер вже годї

1 зр. — „Краєвий Союз кредитовий“ *приймає вкладки ощадности* в довільній висоті і опроцентовує їх $4^{1}/_{2}\%$ та уділяє кредиту руским товариствам кредитовим на $5^{1}/_{2}\%$. Иниші особи можуть користати з кредиту в „Краєвім Союзї кредитовім“ на 7%. Льокаль „Краєвого Союза кредитового“ у Львові: Ринок ч. 10 І. поверх (дім „Просьвіти“). Години урядові: від 12 перед полуднем до 2 по полудни кождого дня окрім неділь і руских сьвят. *Дирекция.*

— **Помер** о. Стефан Кончевич, вислужений декан, парох в Підкамени коло Бродів, дня 13 с. м. в 80-ім році житя а 46 ім сьвященьсва.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Монахів 22 жовтня. Allg. Ztg. доносить, що всі німецкі міністри і секретарі державні вручили свої димісиї з нагоди іменованя ґр. Більова канцлером.

Берлин 22 жовтня. Ґр. Більов зложив вчера візиту амбасадорам при берлиньскім дворі.

Прага 22 жовтня. Др. Енґель заявив на передвиборчих зборах в Будиєвичах, що мандату до парляменту абсолютно не прийме.

Льоренцо Маркез 22 жовтня. Кріґер відїхав на покладї корабля „Ґельдерлянд“ до Марсилії.

Дурбан 22 жовтня. Ґенерал Буллер відїхав до Анґлії.

Наполї 22 жовтня. Поліция арештувала трех небезпечних анархістів, котрі приїхали на корабли „Емс“ з Нового Йорку.

Софія 22 жовтня. Вчера відбуло ся в присутности князя і міністрів відкрите нової зелїзниці Рушук-Терново.

Надіслане.

було чекати на злощасний замок часовий. Одна секунда і всі чотири стрілили з вікон приватного банку до людий стоячих на дворі. Впало двох людий, касиєр Аерс і торговельник обуви Бравн.

Тепер і ті чотири пустились бічи до коний, але Спірс, той властитель стайнї, зробив їм знов збитка. Ще два рази гримнула его рушниця і за кождий раз зробила куля розбишакови діру в голові. Опришки почали і собі стріляти і так розпочала ся правдива битва. Наложив головою ще один Дальтон, але й погиб тимчасовий бурмістр і учитель Коннелї. З розбишаків погиб „Тексаский Джек“ і Йосиф Еванс. Погиб також і молодий урядник банку Бальдвін, котрий зрана вибрав ся був інкасувати гроші і в хвили, коли лютила ся найзавзятійша борба, вертав назад до банку. Лиш одному з розбишаків, Алїє Оґі, удало ся добічи до коний і втечи в степи. За ним пігнало на конях кількох горожан.

Та й Еиметови Дальтонови удало ся було сїсти на коня. Але люди з міста здогонили его і коли він став боронити ся, пострілили его на кони. Его привезено ще живого до гостинниці в Кофівіль. Люди в місті так були розлючені тим нечувано зухвалим розбоєм, що хотіли умираючого розбійника чвертувати. Але „коронер“, урядовий оглядач трупів, підійшов їх штукою і сказав їм, що розбишак вже не жиє. То успокоїло їх, а коли опісля довідали ся, що „коронер“ їх підійшов, то постановили вже дати розбишакови спокійно умерти від рани.

По битві взялись люди шукати за зрабованими грішми. Знайшли ся всі в мішках, до котрих їх розбишаки повкидали. Один з тих мішків лежав під трупом ватажка Боба. Він упав на него, коли Спірс поцілив его кулею в голову. Другий мішок з дрібничкою 300 долярів знайшов ся під трупом „Тексаского Джека“. Опришок держав его кріпко ще закостенїлою рукою.

Дальтони розпочали своє ремесло від простих крадежий і поволи авансували на розбійників зелїзних, займаючих в кругах злочинців висше становище. Ось ще кілька їх штучок. Одного дня довідали ся они, що на зелїзници Санта Фе, котра мала перевозити висилані з Мехіко міліони до Бостону, буде везти значну суму гроший до форту Рено на платню для войска, що там стояло. Дальтони підсіли були на поїзд в малій стациї Вартон в індийскій области. В ночи прийшли они до стациї і спитали там урядника від телеґрафу, чи поїзд приїде на час. — Не знаю, але запитаю ся, — сказав той бідачиско, котрий очевидно хотів остеречи поїзд ще завчасу. Але ледви що урядник поклав руку на прилад телеґрафічний, як вже один з розбишаків положив его трупом на місци. Тої ночи они вже не важили ся рабувати, але в кілька місяців опісля обрабували они були один поїзд на тій самій зелїзници недалеко Вартона забравши значну суму гроший. Літом 1891 р. ограбили они були поїзд зелїзниці Міссурі Пацифік забравши 50.000 долярів, а в кілька неділь опісля напали в білий день на банк в Ель Рено і забрали 10 000 долярів.

Отсе один цікавійший із многих иньших случаїв розбишацтва в Сполучених Державах північної Америки. Така була там безпечність житя і майна ще перед осьми роками. За той час чей не богато змінило ся.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1900, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

посп.	особ.	Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·13	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Чернівців

посп.	особ.	Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·4	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано.
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9
продає вино шампаньске Иосифа Терлеї і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

АВІЗО!

Вже за кілька днів появлять ся урядові проспекти . . . .

найлїпшої
Льотериї
сьвіта.

Позаяк доси нїяка льотерия не подавала тільки виглядів на виграну і не була вивінована таким значним числом виграних, можна надїяти ся, що льоси, котрі мають як найбільшу запоруку, будуть розкуплені на довго перед тягненем. — Тому було би порадно замавляти проспекти завчасу; на жадане пересилають ся даром і франко. — Порученя, які вплинуть на основі тих проспектів, будуть як найскорше полагоджені. — Замовленя — заосмотрені точною і четкою адресою треба присилати під: „AMTLICHER PROSPEKT“ до Газенштайна і Фоґлера у Відни.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
приймає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всїх инших часописий приймає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся приймає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Ново отворена

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОГРАФІЇ

цілком вірні оригіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту.

Ціна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованєм **5 зр. 10 кр.,** в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**

Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).